

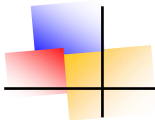

Zborové listy

Z obsahu:

Muž bolesti
Slávnosť v Smižanoch
Výlet do Važca
Čo sa deje v zbere II.
O staršovstve

Slovo na tento mesiac

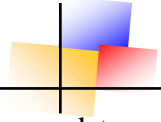
Muž bolesti

Na konci tohto mesiaca si pripomenieme utrpenie Pána Ježiša a jeho zástupnú smrť za hriešnikov. Je preto namieste otázka, čo bolo príčinou tohto jeho utrpenia?

Predovšetkým si musíme uvedomiť, že jeho utrpenie nebolo spojené s jeho hriechom. Vo všetkom sa nám podobal, ale v jednom sa od nás dokonale odlíšil – bol bez hriechu. Na druhej strane videl náš hriech, našu konkrétnu hriešnosť.

Ak si uvedomíme, čo znamenalo ukrižovanie pre každého človeka, potom si rovnako uvedomíme, že takto zomierať bolo v očiach civilizovaného vtedajšieho sveta vyhradené len pre otrokov a najväčších zločincov. Trpel však náš Pán dôsledkom tejto pre nás až nepredstaviteľnej bolesti? Nikdy sa nest'ážoval. Cestou na kríž pod ťarchou kríža nebedákal nad sebou, nepripomínal, aké je to bolestivé. Jeho utrpenie nespôsobovala ani hanba, strach z hanby, ani pomyslenie, že zomrie práve takouto smrťou. Getsmanské muky nepochádzali ani zo satanovho útoku. On sa v tomto súboji už neraz ocitol, a nikdy nepovedal, že jeho duša je smutná až na smrť. Mohli by sme pokračovať v hľadaní odpovede v tej oblasti, v ktorej sa nachádzame, v ktorej sa nachádza človek.

Prejdime na druhú stranu! Skúsme sa na to pozrieť biblickými očami! Izaiáš prezrádza, že „*Boh naňho uvalil neprávosťi všetkých nás*“. (53, 6n) V Getsemane a následne potom na Golgote sa priblížili chvíle, v ktorých mal Syn piť kalich horkosti z Otcovej ruky. Nie od človeka, nie od diabla, ale z Otcovej ruky! Výsledkom bolo, že ten milovaný Boží Syn sa teraz v týchto kritických hodinách človeka, sveta i vesmíru stal „*Hriechom za nás!*“ (2K 5,21n) To je príčina jeho utrpenia. Postavil sa na naše miesto a oheň Božieho súdu a trestu spadli priamo naňho a on sa neuhol. Stal sa obeťou zmierenia za náš, za môj a tvoj hriech.

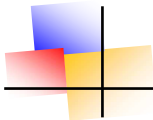

Zaráža nás, že jeho svätosť a nepoškrvnenosť sa pred takýmto stavom, do ktorého mal vstúpiť, že sa toho desil? Boh sa naňho v tomto súde nedíval ako na svojho milovaného Syna, ale ako na Hriech. Píšem ho s veľkým písmenom, lebo ide o zosobnenie hriechu. Boh odvrátil tvár vzdialil sa! Preto tie slová: „*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?!*“ Doteraz sa to nikdy nestalo, lebo Syn žil s vedomím, že Otec je stále s ním. Nie fyzická bolesť je tou najhoršou, ale to, že človek zostane bez Boha. To ukazuje táto golgotská scéna. Peklo, to nie je iba miesto múk, to je miesto bez Boha! Uvedomujeme si to v záplave našich všedných dní a povinností v nich?

Nie klince ho tam držali. Mohol kedykoľvek preťať toto utrpenie smerom k sebe. Ale potom by sa nikdy nebolo stalo, že práve ním nás k sebe pritiahol, k sebe nerozlučne pripútal. Vo svojej láske. Svojou láskou. Aká je tá naša smerom k nemu? Je vôbec nejaká? Ani tohtoročná Veľká noc nás v tom nezmení? Pýtam sa, čo iné, ak nie toto jeho vydanie za nás, na našom mieste by malo byť pohnútkou zmeny postoja voči nemu.

Miroslav Bielik

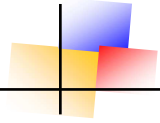

Slávnosť v Smižanoch

V nedeľu dňa 24.2.2013 sa uskutočnilo vyhlásenie samostatného zboru Smižany. Takže už nemáme 16 samostatných zborov, ale 17 zborov CB na Slovensku. Smižiansky zbor dovtedy fungoval viac ako 60 rokov ako stanica prešovského zboru. Táto veľkolepá udalosť sa odohrala v kultúrnom dome v Spišskej Novej Vsi. Program začal o 10.00 a skončil o 12,30. Na začiatku slávnostného programu sme chválili nášho Pána piesňami, ktoré si pripravila smižianska skupina. Potom nasledovala kázeň brata predsedu CB na Slovensku J. Henžela, v ktorej vyzdvihol jednotu cirkvi, za ktorú treba stále bojovať. Nechýbali ani príhovory kazateľov z niektorých zborov CB. Dokonca zavítal medzi nás aj miestny p. farár z evanjelickej cirkvi Augsburgského vyznania. Ku koncu nám zaspievalo smižianske kvarteto nádhernú skladbu a naši bratia a sestra z Vitkoviec, a tá určite chytila každého z nás za srdce.

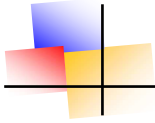

Po skončení programu kazatelia boli pozvaní na obed a pre ostatných bolo pripravené malé občerstvenie.

Som veľmi vdáčná, že som sa mohla zúčastniť na tejto slávnosti. Bol to pre mňa krásny požehnaný čas. Na záver by som chcela popriať bratovi kazateľovi M. Kačurovi a novovzniknutému smižianskemu zboru veľa Božej múdrosti a vytrvalosti v našom Pánovi a keď prídu krízy, aby si uvedomili, čo ich spája a kto je ich Pastier a nie to, v čom sú rozdielni. Pán Boh nech vás žehná!

Lebo nato i pracujeme i zápasíme i pohanenie nesieme, že sa nadejeme na živého Boha, ktorý je Spasiteľom všetkých ľudí a zvlášte verných. 1.Tm 4, 10.

Katka Hodermarská

Výlet do Važca

Od piatku 15.2. do nedele 17.2. sa uskutočnil výlet do Važca. Pôvodne to mal byť výlet mládeže a dorastu, ale keďže sa prihlásilo málo mladých a ubytovanie už bolo vybavené, zmenil sa na výlet mladých rodín a jednej mládežníčky. Bolo nás tak akurát do chalupy. Vo Važci sme už s mládežou boli, takže sme boli oboznámení so stavom vecí. Tentoraz sme vyrazili (niektorí aj veľmi narýchlo) autami, cesta trvala skoro dve hodiny. V Košiciach bol len poprašok snehu, vo Važci bolo úplne bielo, pravá krásna zima ako v rozprávke.

Program sme mali celkom voľný, piatok bol v znamení ubytovania, večere a spontánnych rozhovorov. V sobotu sme prežili na čerstvom vzduchu, niektorí v snehu. Časť výpravy vyrazila do jaskyne, kontrolovala stav pravekých medved'ov v danom čase. Iná časť vyrazila na bežkách do okolia Važca. Hlavne malé deti si užili snehu na neďalekom kopci a neskôr aj na záhrade domu. Večer sme mali krátky duchovný program, rozhovory, pozerali sme aktuálne fotky a nakoniec aj veľmi pekný animovaný film.

V nedeľu sme sa zamysleli nad textom z Biblie – 1Kor 15,58 a 16,13, spievali sme, následne sa rozprúdila debata o práci v zbore, o dôležitosti služby a budúcej generácii. Deti trávili čas ešte vonku na snehu. Po obede sme začali s upratovaním a balením. Domov sme odchádzali okolo piatej hodiny. Radi sme spolu prežili víkendové chvíle pri prechádzkach, diskusiách a spoločnej práci v kuchyni. Určite nikto neľutoval, že sa vydal na tento vydatený výlet.

Hana Ž.

Čo sa deje v zbore – diel II.

Biblická skupinka

Na skupinke práve ukončujeme čítanie knihy **Timothy Kelle-
ra, Kráľův Križ**. Väčšinou si doma prečítame jednu kapitolu a potom o nej na skupinke diskutujeme. Každá kapitola sa zaoberá nejakým úsekom z Markovho evanjelia. Je to skvelé čítanie.

Tešíme sa z toho, čo sa naučíme, ale aj z toho, že to môžeme robiť spolu. Súčasťou skupinky sú Mišákovci, Komarikovci a Havrilovci, väčšinou vrátane detí.

Anna H.

Stretávanie mamičiek

Každý týždeň - pokiaľ to dovoľí zdravotný stav najmä detí - sa tiež stretávajú mamičky na rodičovskej dovolenke so svojimi deťmi. Navštevujeme sa navzájom, deti sa hrajú a my sa **len rozprávame**, ale aj tak to buduje naše vzťahy a hlavne posiluje vzťahy detí, ktoré chodia do malej besiedky. Dúfame, že raz z nich bude jadro nášho zboru. Niekedy sa k nám pridávajú aj iné mamičky-priateľky.

Rodinky

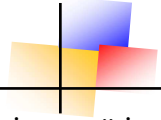
Raz za mesiac v nedeľu po obede sa stretávajú rodinky. Program je určený dopredu na celý rok, každý manželský pár má tému raz – dva razy do roka. Tento rok preberáme opäť kurz **Manželské večery – Ako budovať celoživotné zdravé manželstvá** obohatené o videoprednášky.

Vitkovce

Vstupom do roku 2013 sa náš zbor „zmenšil“ o 7 členov zboru z Vitkoviec, ktorí prešli pod novovzniknutý zbor v Smižanoch. Nájdem za nich náhradu? Stanica Vitkovce je pre mňa veľmi špeciálna. Je ako zázrak. Ako oáza uprostred púšte.

Zatiaľ čo všade sa zbory sťažujú na nedostatok záujmu o počúvanie a poznávanie Božieho slova, vo Vitkovciach je tento záujem horúci. Jedni druhým rozprávajú o svojom obrátení a vyzývajú ďalších, aby brali Pána Boha vážne.

Na spoločných stretnutiach cítiť obrovskú vd'ačnosť za to, že našli Pána Ježiša. Vidieť otvorené srdcia pre Božie slovo a pokoru a ochotu podriaďiť sa mu. Túto úprimnú a čistú atmosféru smú

nasávať aj všadeprítomné deti, ktoré spolu s dospelými spamäti spievajú všetky piesne. Jednoducho sú súčasťou ich duchovného života, a to aj tie, ktoré nie sú súčasťou ich rodín. Je to ten najjednoduchší a najúčinnjší spôsob, ako deti spoznávajú živého Boha svojich rodičov.

A tá srdečnosť, ktorou sme tam obklopení!

Je pre mňa čťou, že ich môžem nazývať svojimi priateľmi a duchovnou rodinou.

Vitkovskú stanicu sme prebrali od prešovského zboru pred asi štyrmi rokmi. Prácu tam začal br. Daniel Kušnierik a dal jej kvalitný základ. Keď sme prácu prebrali my, v osade bolo už niekoľko celým srdcom obrátených ľudí. Potom však br. Kušnierik musel odísť. „Zborček“ – ešte príliš mladý – prežíval strach: Ako vydržíme bez kazateľa?? Prečo musel náš brat kazateľ odísť?

Bola to nová lekcia: Nie kazateľ, ale Pán Ježiš je náš pastier.

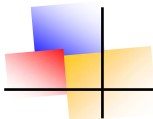
A tak sa začínali učiť prijímať iných služobníkov. Raz za mesiac ich navštevoval br. kazateľ Halža a neskôr aj ja. Ale bolo to tak málo! No „Vitkovskí“ sa ďalej modlili a prosili, aby zostali Pánovi verní a aby im poslal niekoho, kto by ich viedol každý týždeň, nielen raz za mesiac.

Od r. 2011 sa k nám pridali manželka Lesondakovi a začali Vitkovce navštevovať aj cez týždeň.

V lete 2011 sme po prvýkrát pripravili evanjelizačný týždeň priamo vo Vitkovciach, s programom pre všetky vekové kategórie. Opäť nás privítali veľmi srdečne a videli sme, že sme priateľsky prijímaní celou osadou.

K programu sa vtedy pridala aj br. kazateľ Martin Kačur, ktorý sa práve vrátil do Smižian zo študijného pobytu v Glasgowe. Hneď prijal prácu vo Vitkovciach „za svoju“.

Po tomto týždni sa konečne začalo pracovať na tom, akým spôsobom vzdelávať týchto veriacich ľudí. Táto potreba bola zrejmá a ich túžba veľká.

Začalo sa teda vyučovanie niektorých obrátených dospelých s cieľom pripraviť ich samých na službu domácemu zboru. Každý piatok viedli tieto vyučovania na striedačku br. kazateľ Halža, br. John Lesondak a br. kazateľ Kačur. Tiež sa títo traja bratia rozhodli striedať na nedeľných bohoslužbách vo Vitkovciach. A tak už zhromaždenia boli tri nedele v mesiaci.

Lesondakovci navštevovali Vitkovce aj cez týždeň. John pomáhal mužom pri rôznych prácach okolo domu, Katka organizovala stretnutia žien, na ktorých vždy jedna z našich sestier povedala svoje svedectvo pozvaným ženám a tiež spolu niečo dobré navarili. Spolu s Ivetkou Kačurovou vytvorili v osade škôlku, ktorú vedú ženy z osady. Deti sa učia po slovensky, počúvajú príbehy, hrajú sa, učia základné veci, potrebné do školy.

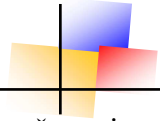
Lesondakovci tiež navštevovali ďalšie rodiny, kde John vydával svedectvo.

A potom prišlo leto 2012. Lesondakovci museli odísť na nejaký čas do USA. Br. kazateľ Halža skončil svoju službu v Košiciach a tým aj vo Vitkovciach. Pred nami bol opäť evanjelizačný týždeň vo Vitkovciach. Dokonca ani Peter Prištiak, ktorý bol hlavným organizátorom týchto misijných pobytov, nemohol prísť. No Pán nás nenechal „v štichu“.

Dávne modlitby „Vitkovských“, aby zostali verní a aby im Pán Boh dal zhromaždenia, stále prinášali Božie odpovede. Vedenia tábora sa ujal Martin Kačur a každý večer na zhromaždení kázal iný kazateľ – všetko kazatelia z našich východoslovenských zborov.

Po tábore sa pravidelnej práce naplno ujal smižiansky zbor. Vo Vitkovciach sú každú nedeľu popoludní zhromaždenia, ktoré pripravujú bratia zo Smižian alebo brat Ivan Čonka z Vitkoviec.

Niekoľkí vitkovskí mládežníci robia besiedku pre deti a najnovšie sa každý týždeň stretáva aj mládež, ktorú navštevujú mnohí z tých, ktorí do zhromaždenia ešte nechodili. Berú to vážne. Vedia, že rozhodnúť sa pre Ježiša znamená dať Mu všetko.

Počas týždňa sú vo Vitkovciach biblické hodiny a vyučovanie praktického kresťanského života.

Niektorí sa tiež pravidelne zúčastňujú na biblickom vzdelávaní mužov, za ktorým cestujú buď do Sabinova alebo do Hermanoviec či do Prešova.

Okrem toho sa kedykoľvek cez týždeň spolu stretávajú k modlitbám.

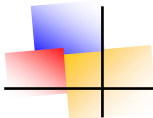

(Spevácka skupina z Vitkoviec slúžiaca na slávnosti v Smižanoch)

Keď došlo k „presunu“ vitkovskej stanice pod Smižany, často som dostávala otázku: To už sem nikdy neprídete? My už sa nebudeme stretávať? V Košiciach sa cítime ako doma – to už k sebe nebudeme patriť?

Nie, stále sme jedna rodina. Iba organizačne sa veci trochu pomenili. Ale rodinné putá musia ostať. Vďaka Pánu Bohu, že sa môžeme nazývať jednou rodinou. Že k sebe pritiahol týchto ľudí. Že si vo Vitkovciach vytvoril svoju oázu v púšti. Že nás obohatil týmito úprimne veriacimi bratmi a sestrami...

Jeden „obrázok“ Vám chcem ešte vyrozprávať – bolo to na poslednom zhromaždení s br. kazateľom Halžom. Prišli sme do domu, kde býva zhromaždenie. Ľudia sa začali schádzať

a posadali si do kruhu v kuchyni. Keďže manželka br. kazateľa tu bola po prvýkrát, začala sa ich vypytovať, kto už odovzdal svoj život Pánovi Ježišovi. Zdvihlo sa niekoľko rúk. A potom sa opýtala, kto to ešte neurobil. A opäť sa zdvihla nejaká ruka. Tak sa ešte spolu rozprávali o dôležitosti tohto kroku a potom začalo zhromaždenie. Na konci zhromaždenia sa modlil muž, ktorý sa na začiatku priznal k tomu, že ešte nepatrí Pánovi Ježišovi.

Modlil sa a s plačom prosil o odpustenie hriechov.

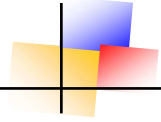
Kiežby Pán Boh aj nám dal srdcia, ktoré plačú nad svojimi hriechmi. Ktoré sú také vďačné za vzácnu Božiu milosť.

Kiežby naše zborové deti videli, že máme živého Boha, ktorému dôverujeme a ktorého v bázni poslúchame.

A nakoniec, čo robím vo Vítkovciach ja?

- I. Zatiaľ stále raz za mesiac robím besiedku pre staršie deti (aj keď na besiedku chodia všetky bez ohľadu na vek, iba môj program je zameraný na staršie deti).
- II. Stretávam sa tiež s niekoľkými mladými a preberáme spolu Matúšovo evanjelium. Vysvetľujeme si nezrozumiteľné výrazy (keďže u nich sa väčšinou hovorí po rómsky, slovenčina vie byť problémom) a obrazy a učíme sa hľadať v texte to, čo nám Pán Boh chce povedať. Cieľom je naučiť mladých, aby si sami pravidelne čítali z Biblie a aby z nej vedeli „načerpáť“ osobne pre seba, nie len získať nejaké holé informácie bez dôsledkov v živote. A tiež, aby im takéto štúdium Biblie pomohlo v prípravách besiedok a mládeží.
- III. Snažím sa pripraviť vždy nejaké podklady pre tamojšiu učiteľku besiedky – hlavne obrázky na vymalovanie pre deti. Potrebovala by však oveľa viac.
- IV. Opäť organizujem letný evanjelizačný program, a keď sa dá nejaké ďalšie povzbudenie počas roka, tak aj to.
- V. No a nakoniec, priateľíme sa, povzbudzujeme sa...

Boba Havrilová

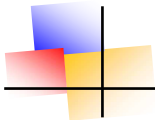

O staršovstve

Na stretnutí vs. staršovstiev v Prešove sme ako hlavnú tému vzdelávacej časti mali referát o práci staršovstva. Pôvodne tento referát napísal br. Pavel Černý pre pastorálnu konferenciu kazateľov a na tomto stretnutí ho interpretoval br. Betina. Keďže to bol v mnohom netradičný pohľad na aktuálnu problematiku, ktorý by mohol zaujímať aj vás, pokúsim sa v ďalšom priblížiť jeho hlavné myšlienky.

Ideál staršieho podľa Písma je naozaj vysoký. Ak sa však na to pozrieme z hľadiska jeho kompetentnosti či obdarovania, vyžaduje sa jediné: schopnosť učiť druhých. Naši starší však kážu vo všeobecnosti málo, niektorí dokonca vôbec nie. Pritom staršovstvo by malo byť základnou skupinkou v zbere – malo by pestovať vzťah k Bohu, vzťah k ľuďom a viesť druhých k službe. To znamená venovať sa tým podstatným veciam: vyučovať, páť a usmerňovať. Naši starší sú však dnes viac diakoni ako starší. Mnohí boli prehovorení ku službe, ale nemajú Božie povolanie. Je to do nejakej miery dané aj spôsobom ich voľby. Navyše naše členské zhromaždenia umožňujú rozhodovať o dôležitých veciach aj duchovným začiatočníkom. Ale cirkev by nemala určovať služby demokraticky ani direktívne, mala by len potvrdzovať Božie obdarovanie. Ak je niekto zvolený, ale nie povolaný, jeho srdce potom nehorí pre podstatu práce staršieho, a preto zostáva iba v organizačných veciach. Preto dnes toľko starších je v podstate iba diakonmi. Riešením by mohlo byť znížiť počet starších a z ostatných urobiť diakonov. Prvoradou povinnosťou starších má byť v nejakej podobe služba slovom. Staršovstvo by nemalo riešiť organizačné veci. Náplň stretnutí staršovstiev tomu však nezodpovedá. Realitou je teda hybrid.

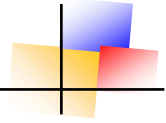
I.Žežula

Staršovstvo informuje

- 23.2. sa v Prešove konalo stretnutie staršovstiev vs. seniorátu. Br. tajomník I. Markuš informoval o vývoji práce na novom modeli financovania ústredia cirkvi. Ukazuje sa, že jednorazový prechod na nový model nie je možný pre rozdielnu metodiku v jednotlivých zboroch. Preto je pre budúci rok navrhnutý hybridný model. Podrobnosti budú vysvetlené na členskej schôdzi.
- 4.-6. apríla 2013 sa v Jasnej uskutoční ďalší ročník konferencie Máme čo zvestovať. Hlavným rečníkom bude David Jackman z Anglicka. Konferencia je vhodná pre všetkých zborových pracovníkov. Zájemcovia sa môžu prihlásiť u br. kazateľa.
- S vďačnosťou oznamujeme, že upratovanie zborových priestorov si vzali na starosť ses. Ľ. Kušnírová a rodina Komáriková. Zároveň staršovstvo ďakuje za dlhoročnú službu rodine Havrilovcov st.
- Staršovstvo hovorilo s br. E. Mittelmannom o perspektívach jeho práce v Košiciach po skončení pôsobenia v Prešove.
- Staršovstvám bol rozoslaný na pripomienkovanie návrh nového Cirkevného poriadku. Ak bude na Spoločnej konferencii v Brne (9.-11.5.2013) schválená nová Ústava, mal by byť následne schválený aj nový Poriadok, ktorý vychádza z návrhu tejto Ústavy.
- Br. J. Vaščák sa vzdal postu šéfredaktora Zborových listov.
- Zbor dostal od CB Bardejov sponzorský dar na úpravu la-
víc.

Zapísal Ivan Žežula

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Biblické hodiny:** v stredu o 18:15 hod. v modlitebni.
- ✚ **Program pre deti:** malá a veľká besiedka: počas nedeľného zhromaždenia.
- ✚ **Mládež:** v pondelok o 17:30 hod v učebni modlitebne.
- ✚ **Dorast:** v piatok o 17:00 hod v učebni modlitebne.
- ✚ **Biblická skupinka:** v štvrtok o 17:00 hod u sestry L. Mišákovej

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

kancelária zboru: 055/622 5424; kaz. R. Betina 0905 347 550

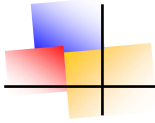
Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ **Za brata kazateľa R. Betinu a jeho rodinu**
- ✚ **Za všetky stretnutia v zbere, za ich duchovný úžitok**
- ✚ **Za duchovnú jednotu zboru**
- ✚ **Za evanjelizačnú a svedeckú službu**
- ✚ **Za Vitkovce**
- ✚ **Za misiu doma a v zahraničí**
- ✚ **Za rodiny za výchovu detí v duchu evanjelia**

Program na mesiac marec

1.3.	Pi	17.00 Dorast
3.3.	Ne	9:30 Modlitebná chvíľa 10:00 Zhromaždenie / kaz. R. Betina / 18:00 Modlitby
4.3.	Po	17:30 Mládež
6.3.	Št	18.15 Biblická hodina / kaz. R. Betina /
7.3.	Št	17:00 Skupinka
8.3.	Pi	17.00 Dorast
10.3.	Ne	9:30 Modlitebná chvíľa 10:00 Zhromaždenie / kaz. R. Betina / 16:00 Stretnutie rodín
11.3.	Po	17:30 Mládež
13.3.	Št	18.15 Biblická hodina / kaz. R. Betina /
14.3.	Št	17:00 Skupinka
15.3.	Pi	17.00 Dorast
17.3.	Ne	9:30 Modlitebná chvíľa 10:00 Zhromaždenie / kaz. R. Betina / 16:00 Členská schôdza
18.3.	Po	17:00 Mládež
20.3.	Št	18.15 Biblická hodina / kaz. R. Betina /
21.3.	Št	17:00 Skupinka
22.3.	Pi	17.00 Dorast
24.3.	Ne	9:30 Modlitebná chvíľa 10.00 Zhromaždenie / kaz. R. Betina /
25.3.	Po	17:00 Mládež
27.3.	Št	18.15 Biblická hodina / kaz. R. Betina /
28.3.	Št	17:00 Skupinka
29.3.	Pi	Veľkonočný piatok 13:00 Pašijový sprievod
31.3.	Ne	Veľkonočná nedeľa
1.4.	Po	Veľkonočný pondelok

Zmena programu vyhradená.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzavierka nasledujúceho čísla je v nedeľu 24.3.2013.

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: br. kaz. R. Betina, I. Žežula,

D. Klincková, M. Petrejčík (grafická úprava).

Jazyková korektúra: M. Bielik.

Web: <http://www.cbke.sk>